

ใบความรู้ที่ ๘ บทร้อยกรอง บัวตอง โบทัน แบ่งปันน้ำใจ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ร้องเล่นการละเล่นเด็กไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง กรรมของนายประกัน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

บทร้อยกรอง

บัวตอง โบทัน แบ่งปันน้ำใจ

ห้องเรียนของฉัน	อยู่ชั้นปอสอง
ต่างรีบจับจอง	ลองที่นั่งกัน
สาวน้อยจอมดี	ชื่อว่าโบทัน
นั่งกลางห้องนั้น	ไม่หวั่นผู้ใด
ทำสิ่งไม่ดี	ไม่มีน้ำใจ
เพื่อนยืมของใช้	ไม่ให้ใครเลย
คบเพื่อนสองคน	สายฝน อบเชย
คนอื่นเมินเฉย	ไม่เคยสนใคร
บัวตองแสนดี	เธอมีน้ำใจ
รู้จักการให้	ฝึกฝนการเรียน
วันไหนเพื่อนลืม	ให้ยืมเครื่องเขียน
ยางลบสีเทียน	แลกเปลี่ยนน้ำใจ
โบทันเหลียวมอง	บัวตองออกไป
ลักปิ่นโตไว้	ยังไม่กลับมา
โบทันจอมแสบ	เอาแอบหลบตา
บัวตองมาหา	พบว่าไม่มี

เพื่อนเธอบัวตอง	ต่างมองทันที
เรียกเธอมานี้	เร่งรีแบ่งปัน
ตักข้าวมาให้	ใส่ใจแก่กัน
ยิ้มแย้มแข็งขัน	สุขสันต์สำราญ
โบตันรีบวิ่ง	ทำสิ่งระราน
ถึงโรงอาหาร	ล้มคลานทั้งยืน
ปีนโต๊ะสี่สัด	หกหมดลงพื้น
ทุกคนแตกตื่น	กลัวลื่นอย่างเคย
อบเชยสายฝน	สองคนยืนเฉย
เดินผ่านเฉยเมย	ไม่เคยมามอง
แบ่งข้าวในมือ	ก็คือบัวตอง
ตักข้าวตักของ	ประคองขึ้นมา
โบตันซาบซึ้ง	เธोजึงเรียกหา
เพื่อนทุกคนมา	เห็นค่าบัวตอง
กล่าวคำขอโทษ	ไม่โกรธเพื่อนผอง
รักใคร่ปรองดอง	เพื่อนพ้องของเรา
โบตันสำนึก	รู้สึกนึกเศร้า
ช่วยเพื่อนแบ่งเบา	ไม่เศร้าสุขใจ
โบตันบัวตอง	เพื่อนพ้องกันไว้
รู้จักการให้	น้ำใจแบ่งปัน

พรนภา ผามบนและคณะ